

תהלים

ק"ב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מרות טובות שיבור לו אדם והואך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּיָהּ | אֲשֶׁר־אֵישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר
 יְשָׁרִים יְבָרֵךְ: ג הוֹזְעוּעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לַיִּשְׁרִים חֲגוּן
 וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אֵישׁ חוֹנֵן וּמְלוֹה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו פִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמּוֹט לְזִכֵּר
 עוֹלָם יְהִי צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רַעַה לֹא יִרְא נָכוֹן לָבוּ בַטֶּחַ בִּיהוָה: ח סָמוּךְ לָבוּ לֹא יִרְא
 עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ תְרוּם בְּכַבּוֹד:
 י רָשַׁע יִרְאֶה | וְכַעַס שִׁנּוּ יַחַרֵּק וְנַמֵּס תַּאֲוֹת רְשָׁעִים תֹּאבֵד:

ק"ג

בו יסופר נפלאות מוציאת מצרים:

א הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמְזוֹרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־כְּלָגוּיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי בִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבִּיהִי לְשַׁבַּת: ו הַמְשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בָּשָׁמַיִם וּבְאַרְץ: ז מְקִימֵי מַעְפָּר
 דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־גְּדִיבִים עַם גְּדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֲקֶרֶת הַכִּיֹּת
 י אִם־הַבָּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּיָהּ:

ק"ד.

בו מבואר מפני מה זכה יהודה למלכות:

א בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעֹז: ב הִיִּתָּה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו:
 ג הַיָּם רָאָה וַיָּגֶם הַיַּרְדֵּן יִסַּב לְאַחֹר: ד הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבַנֵּי־צֹאן: ה מֵהַלְדָּךְ
 הַיָּם כִּי תָגוּם הַיַּרְדֵּן תִּסַּב לְאַחֹר: ו הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבַנֵּי־צֹאן: ז מִלִּפְנֵי אֲדוֹן
 חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ח הַהֶפְכִי הַצּוֹר אָגַם־מַיִם חֲלָמִישׁ לְמַעַיְנוֹ־מַיִם:

אגרות קודש

ב"ה, י"ט אדי"ש, תשי"ז

ברוקלין.

הרה"ח אי"א נוי"נ מלאכתו מלאכת שמים מו"ה משה שי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מח' אדי"ש, בו כותב אודות מצב התלמידים שליט"א וענייניהם, ובדואי גם להבא ימשיך במנהג טוב זה, והעיקר בהשגחה פקוחא על כאו"א מהם, שנוסף על נחיצות הדבר מצד עצמו, הנה זה גופא מעורר אצל התלמידים להפיק רצון המשגיח עליהם וכטבע בני"א אפילו דנה"ב עאכו"כ כפי שנאמר כמים הפנים לפנים וגו' ועי"פ פתגם אדמו"ר האמצעי בהענין של שני נפה"א על נה"ב אחת, וק"ל...

בברכה.